

Ἐπειδὴ εἶν' ἐνδεχόμενον νὰ διακοπῇ κατὰ τὰ τέλη τοῦ ἔτους ἡ ἔκδοσις τῆς Ἑστίας, γνωστοποιεῖται πρὸς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ συνδρομητὰς αὐτῆς, ὅτι συνδρομαὶ διὰ τὸ ἔτος 1881 δὲν εἶνε δεκταὶ πρὸ τῆς 1 προσεχοῦς Ἰανουαρίου.

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

Ὑπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Ὁ ἐν Σμῶρην ἱατρός κ. Μ. Π. Κοσσωνῆς ἀνήγγειλεν εἰς τὸν ἐνταῦθα Ἐρυθρὸν Σταυρὸν ὅτι θέλει πληρῶναι κατὰ μῆνα εἰς τὸ σωματεῖον τοῦτο, ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ ἱσταμένου μηνὸς μέχρι τῆς λυσεως τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος, ὄρ. 200.

Οἱ ἐν Βουκουρεστίῳ κκ. Κ. Δ. Σαντῶρης καὶ Δ. Κ. Καρμηλιτρος ἐπέμψαν εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν ὁ μὲν πρῶτος φρ. 300, ὁ δὲ δεύτερος φρ. 200.

Αἱ ἐν Μασσαλίᾳ κυρία Μαρία Π. Σκολίτισα, Ἰουλίττα Α. Ράλλη καὶ Μαρία Βούρου προσήγγικον αἱ μὲν δύο πρῶται ἀνὰ φρ. 200, ἡ δὲ κ. Βούρου φρ. 100 ὑπὲρ τοῦ ναοῦ τοῦ Ὀρφανοτροφείου τῶν κορασιῶν.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Ἡ ἑφημερίς τοῦ Βερολίνου «Deutsch - Montagsblatt» ἐδημοσίευσεν πρὸ τινος ἐπιστολῆν τινα ἀνεκδοτὸν τοῦ Ἑβρῆκου Heine, ἣν οὗτος ἔγραψεν ἐκ τῆς κλίνης ἐν ἣ κατέκειτο πάσχων, καὶ ἣτις δεικνύει ὑπὸ τινα νέαν ὄψιν τὴν κατάστασιν τοῦ πνεύματος τοῦ μεγάλου συγγραφέως. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη, χρονολογούμενὴ ἀπὸ 21 Δεγούστου 1851, ἀπευθύνεται πρὸς τὸν δόκτορα Gustave Kolb, τότε ἀρχισυντάκτην τῆς «Δευοσταίας Ἐφημερίδος», ἣς, ὡς γνωστὸν, ἀνταποκριτὴς διετέλεσεν ὁ Heine, δημοσιεύσας ἐν ταῖς στήλαις αὐτῆς τὰς θαυμασίας αὐτοῦ κρίσεις περὶ Παρισίων καὶ Γαλλίας.

Ἀμύσιος ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπιστολῆς δὲν δύναται τις νὰ μὴ μειδιᾷ ἀκούων τὸν Heine συμβουλευόντα τὸν φίλον του νὰ «μεταχειρισθῇ τὸν σιδηρόδρομον» διὰ νὰ μεταβῇ εἰς Παρίσιους. Ταῦτα ἐγράψαντο πρὸ τριάκοντα μόλις ἔτων, καὶ τὸ διὰ σιδηρόδρομον μακρινὸν ταξίδιον ἐθεωρεῖτο τότε ὡς τι καινότερον καὶ ἀσύνθηον πρᾶγμα.

Αἱ δὲ δύναται καὶ οἱ πόνοι, οἳς ὄφιστατο, φαίνεται ὅτι ἐτροποποίησαν παραδόξως τὸ φιλοσοφικὸν καὶ δύσπιστον πνεῦμα τοῦ ποιητοῦ.

«Εἶμαι πάντοτε κληνῆρης, γράφει, συνεχόμενος ἀπὸ τοσούτων φοβεροῦς πόνοις, ὥστε δὲν δύναμαι νὰ μετακινήθω. Τὰ περὶ τῆς ἀσθενείας μου δημοσίως λεγόμενα εἶνε μὴδὲν ἀπέναντι τῶν ὅσα πράγματι ὄφισταται. Καὶ ὅμως πάντα ταῦτα ὑποφέρω μετὰ θρησκευτικῆς ὑπομονῆς. Λέγω «θρησκευτικῆς», διότι δὲν δύναμαι νὰ ἀρνηθῶ ἐντελῶς ὅσα διηγούνται περὶ τῆς ἐπιστροφῆς μου εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ. Ἄλλ' ὅμως ὄρεϊλμα νὰ σᾶς βεβαιώσω μετὰ μεγαλοποιοῦσαι πολὺ τὸ πρᾶγμα, καὶ οἱ δὲν πρέπει νὰ με κατατάξητε, πολλοῦ γε δεῖ, μεταξὺ τῶν φιλοθρησκῶν ψυχῶν. Τὸ ἀληθές ἐν πάσι τοῦτοις εἶνε διὰ ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἠθανόμενῃ ἀποστροφῆν πρὸς τὴν γερμανικὴν ἀόψιν, ὅτι ἀπὸ πολλοῦ κατεχόμεν ὑπὸ ἰδεῶν καλιτέρων ὡς πρὸς τὴν ὑπαρξίν τοῦ Θεοῦ, καὶ ὅτι θὰ ἐβράδυνα ἀκόμη νὰ τὰς ἐκδηλώσω, ἴσως διὰ νὰ ἐκπλήξω τὸν πανάγαθον Θεόν. Ἄλλὰ τινες μωρόπιστοι, συναρπάσαντες ἐκφράσεις τινὰς ἐκφυγάσας με, ἐσπευσαν χωρὶς τῆς ἀδείας μου νὰ μοὶ ἀποδώσωσιν ἰδέας μωρὰς, ἃς οὐδέποτε ἐπέσβευστα».

Ὁ Heine παραπονεῖται ἀκολουθῶς εἰς τὸν ἀρχισυντάκτην τῆς «Δευοσταίας» ὅτι πολλάκις διώρθωσαν καὶ περιέκοψαν τὰς ἐπιστολάς του, θεωροῦντες τὰς κρίσεις αὐτοῦ ὡς λίαν τολμηράς, ἃς ἐν τοῦτοις τὰ ἐπεληθόντα γεγονότα ἐκώρυσαν.

«Τί κρίμα, ἔξακολουθεῖ, ὅτι αἱ ἀκριβεῖς καὶ ἐπανεπιλημμέναί προβῆναι μου περὶ τοῦ κοινοτισμοῦ, εἰς ὃν οὐδέτις

τότε προσέειχε, ἀπεκρούσθησαν πολλάκις, θεωρηθεῖσαι ὡς χίμαιραι ἢ ὡς ἕμμεσοι τρόποι διαδόσεως τῶν κοινοιστικῶν ἰδεῶν. Νῦν πᾶς τις τὰ ὁμολογῆσθαι ὅτι ἔχημ ἐκ τῶν ὀλίγων ἐκείνων, οὐτινες ἔκρινον καλῶς τὸ μέλλον διὰ τοῦτο σήμερον οὐδόλως με ἐκπλήτουν τὰ συμβαίνοντα».

Περαινεῖ δὲ τὴν ἐπιστολὴν του λέγων ὅτι πολλοὶ ἐπισκέπτονται αὐτὸν καθ' ἑκάστην, «ἀλλὰ, χάρις τῷ Θεῷ, σχεδὸν κανεὶς Γερμανός».

— Ἐν Ἀγῆ, τῇ πρωτευούσῃ τῆς Ὀλλανδίας, ἐωρτάσθησαν ἐσχάτως μεγαλοπρεπῶς τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Σπινόζα, τοῦ διασημοῦ φιλοσόφου τῆς 17 ἑκατονταετηρίδος. Ἐν ἔτει 1876, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐορτῆς τῆς διακοσιετηρίδος τοῦ Σπινόζα, ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις τῆς ἰδρύσεως τοῦ ἀνδριάντος αὐτοῦ διὰ δημοσίων ἐργῶν, ἔκτοτε δὲ συνήχθη ποσὸν ἀρκούντως σηματικόν, δι' οὗ ἡ πρὸς τοῦτο κατασταθεῖσα ἐπιτροπὴ ἠδυνήθη νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον. Εἰς τὴν ἐορτὴν τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ μεγάλου φιλοσόφου παρίσταντο πλήθος διαπρεπῶν ἐπιστημόνων, ἀντιπροσωπεύοντων τὸν ἐν Εὐρώπῃ ἐπιστημονικὸν κόσμον.

— Ἡ ἐν Μαδρίτῃ Ἑταιρεία τῶν φιλολόγων ἀπεράσισεν νὰ ὀργανώσῃ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ δραματικοῦ ποιητοῦ Calderon de la Barca μεγάλην ἐορτὴν μετὰ ταυρομαχιῶν καὶ ἱπποδρομιῶν καὶ ἄλλων δημοσίων πανηγύρων. Εἰς τὰς ἐορτάς ταύτας θέλουσι προσκληθῆ καὶ ἀντιπρόσωποι ἐκ τῶν ἄλλων ἔθνων.

— Τὸ τηλεφῶνον, οὗ τινος ἡ χρῆσις τοσούτον ταχέως διεδόθη ἐν ταῖς Ἡνωμέναις πολιτείαις καὶ τῇ Εὐρώπῃ, εἰσῆχθη τελευταῖον καὶ εἰς Μαρόκον. Ἐν τοιοῦτον ὄργανον πλουσιώτατα κεκοσμημένον ἀπέστειλεν ἡ βασιλισσα τῆς Ἀγγλίας εἰς τὸν σουλτάνον τοῦ Μαρόκου Μουλεῦ-Χασσάν, ἵνα τοποθετήσῃ αὐτὸ ἐν τινι τῶν ἀνακτόρων του.

— Ἐκ Περγάμου ἀνηγγέθη πρὸ τινος εἰς τὴν «Ἐφημ. τῆς Βολωνίας» ὅτι ὁ δόκτωρ Χοῦμαν ἀνεῖρεν αὐτόθι μαρμαρίνον ἀγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς, οὐτινος ἔλλειπε μὲν δυστυχῶς ἡ κεφαλὴ, ἀλλὰ διατηρούνται ἀβλαβεῖς ἀμφότεροι οἱ βραχίονες. Ὑποτίθεται ὅτι τὸ ἀνακαλυφθὲν ἀγαλμα ἀνήκει εἰς τοὺς καλοὺς χρόνους τῆς ἑλληνικῆς τέχνης, διότι ὁ ναὸς τῆς Ἀθηνᾶς, ἐν ᾧ εὐρέθη, ἀνάγεται εἰς τοὺς πρὸ τῶν διαδόχων χρόνους.

— Ἡ πρὸ πολλοῦ κατασταθεῖσα Ἑταιρεία ὅπως μελετήσῃ τὸ ζήτημα καὶ ποιῆσῃ προκαταρκτικὰ ἔρευνας, ἐάν εἶνε δυνατὴ ἡ διορυχὴ ὑποβρυχίου σύριγγος μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, κατώρυσεν τέλος νὰ σκάψῃ ὑπόνομον μέχρι τοῦ βίθου, καθ' ὃ θέλει βρυχθῆ ἡ σύριγγ, ἐὰν ἀποδειχθῇ κατορθωτὴ ἡ κατασκευὴ αὐτῆς. Καὶ τοι εἰς τὰ ἀνώτερα στρώματα εὐρέθη ἰκανὴ ποσότης ὕδατος, ἐν τοῦτοις πιστεύεται ὅτι τὸ ὕδωρ τοῦτο δὲν θέλει διεσπᾶν εἰς τὴν ὑποβρυχίον στοάν, ἣτις θέλει βρυχθῆ ἐντὸς στεροῦ βράχου. Ἡ δὲ ἀσχολοῦνται εἰς τὴν διόρυξιν δευτέρως ὑπόνομου, ἡ δὲ διεύθυνσις τῆς Ἑταιρίας διακηρύττει ὅτι, ἐὰν μὴ παρουσιασθῇ ἀπρόοπτόν τι κώλυμα, ἡ ὑποβρυχίου σύριγγ, ἡ συνδέσουσα τὸ Καλαὶ καὶ τὸ Δουβρον, δύναται νὰ εἶνε ἕτοιμος ἐτός τεραστίας.

Ἐν τοῦτοις, καθ' ὃν χρόνον γίνονται αἱ ἐργασίαι διὰ τὴν ὑποβρυχίαν σύριγγα, ἄλλοι καταγίνονται εἰς τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος τῆς διὰ κολοσσίων γεφύρας συνδέσεως τοῦ Καλαὶ καὶ τοῦ Δουβρου, τὸ δὲ σχεδίων τοῦτο λέγεται ὅτι μετ' οὐ πολλὸ θέλει τεθῆ εἰς ἐνέργειαν.

— Τῷ 1882 ἡ Ρωσσία θέλει ἐορτάσῃ τὴν τριακοσιετηρίδα τῆς ἐπ' αὐτῆς κατακτήσεως τῆς Σιβηρίας. Ἐπὶ τῆς εὐκαιρίας ταύτης, λέγει ἡ «Ἐφημερίς τῆς Μόσχας», ὁ κ. Josi, μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τῆς παλαιουγραφίας, προτίθεται νὰ δημοσιεύσῃ γεωγραφικὰ τινα, ἀναφερόμενα εἰς τὴν Σιβηρίαν πρὸς τοῦτο δ' ἐζήτησα καὶ παρὰ τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν τὴν ἄδειαν νὰ ἐκδώσῃ φωτογραφικὰ ἀντίτυπα χειρογράφων τινῶν εἰκονογραφημένων, ἀναγομένων εἰς τὸν γρόνον τῆς κατακτήσεως καὶ κομισθέντος ἐκ Σιβηρίας τῷ 1774 ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Müller.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Ἐν τῷ παρισίνῳ θεάτρῳ Châtelet ἐδόθη τῇ 17 παρελθόντος ἡ πρώτη παράστασις τοῦ δράματος «Μιχαὴλ Στρογγόφ», ὅπερ

δ El. d'Ennery εξήγαγεν εκ του γνωστού ομωνύμου μυθιστορηματος του 'Ιουλλίου Βέρν. 'Η λαμπρότης της παραστάσεως ταύτης υπερβή πᾶσαν προσδοκίαν. Οἱ ἀλλόκοτοι χοροί, αἱ παρελάσεις τῶν Ταρτάρων καὶ Ἀτσιγγάνων διὰ μέσου Σιθηνίας καταλαμπομένης ὑπὸ μεσημερινοῦ ἡλίου, εἶχον μεγαλοπρέπειαν ἀναμνηστικῶς τὰς παραδοξότερας τῶν περιηγητῶν διηγήσεις. Κατὰ τὴν πρώτην πρῆξιν περιεσπᾶται διδάξαι τις δαδωροφούντων ἐπὶ τοῦ Νέβα, ἥτις εἶνε ὅ, τι γοητευτικώτατον. Στρατιώται πεζοί, ἡγουμένων σαλπίγγων καὶ τυμπάνων, παρέρχονται φέροντες δάδας· κατόπιν δ' ἔρχονται ἄλλοι κολοσσοὶ λευκὰ ἐνδεθμένοι καὶ ἐπὶ γιγαντείων ἔκβων καθήμενοι, σωματοφύλακες ἔφιπποι, φέροντες ἀντὶ λοφίου τὸν βωσσοικὸν ἀέτον ἐπὶ τοῦ κράνους. Ὅλην δὲ τὴν παρέλασιν συνοδεύουσιν ἤχοι σαλπίγγων, μεθ' ὃ φαίνονται χωρικοὶ χορευόντες ἐπὶ τοῦ Νέβα πεπηγότες. Ἐν τῇ δευτέρᾳ πρῆξιν μεγάλην ἐντύπωσιν ἐμποιεῖ ὁ βομβαρδισμὸς τηλεγραφικοῦ τίνος σταθμοῦ καὶ ἡ θέα τοῦ πεδίου τῆς μάχης, κεκαλυμμένου ὑπὸ νεκρῶν. Αἱ εἰσὶ ἐν τῷ στρατοπέδῳ τοῦ Ἐμίρου μετὰ τὰς τοσοῦτον ποικιλοχρῶσους καὶ ζωγραφικὰς ἐνδυμασίας, τὸν χρυσοῦν καὶ τὸν ἀργυροῦν, τὴν λαμπρότητα τῶν ὀπλων, τοὺς θώρακας καὶ τὰ ἄλλα κοσμήματα ἤσαν τι ἐξαισιον. Πάντα δὲ ταῦτα ἦσαν πολυτελέστατα, καὶ μόνον τοῦ Ἐμίρου ἡ στολὴ ἐστοίχισε 10,000 φράγκα. Καταπληκτικὸν ὠσαύτως ἦτο τὸ θέαμα τοῦ ποταμοῦ, ὅστις ἐφαίνετο ὡσεὶ φλεγόμενος, καὶ τῆς Ἰρκοῦστικης κανονοδουμένης καὶ πυρπολουμένης. Ἐν τέλει ἀκούονται πάλιν αἱ σάλπιγγες σημαίνουσαι τὸ ἀνακλητήριον, τὸ δὲ δρᾶμα τελειώνει δι' ἐπιθεωρήσεως τῶν βωσσοικῶν ταγματῶν, γινομένης ὑπὸ τοῦ μεγάλου δουκός.

Προσεχῶς ἐκδίδεται νέον μυθιστόρημα τοῦ Ἐκτορος Μαλοὶ ὑπὸ τὸν τίτλον Romron. Ὁ «Χρόνος» τῶν Παρισίων, ἐν τῇ ἐπιφυλλίδι τοῦ ὁποίου θέλει δημοσιεῦθαι τὸ νέον ἔργον τοῦ συγγραφέως τοῦ «Ἀνευ οἰκογενείας», δημοσιεύει περιέργους λεπτομελείας περὶ τοῦ βίου τοῦ συμπαθοῦς μυθιστοριογράφου, ἐξ ὧν ἀποσπῶμεν τὰ ἐπόμενα. Ὅτι τὸ πρῶτον, ἐν ἔτει 1856, ὁ κ. E. Malot, ἀφανὴς καὶ πτωχός, ἀφίκετο εἰς Παρίσιον, ἤρξατο δημοσιεύων διάφορα μικρὰ ἄρθρα, ἱστορικὰ καὶ βιογραφικὰ, ἐν τῷ «Journal pour tous», ὅπως ὁ Sarrailh ἤρξατο τὸ φιλολογικὸν του στάδιον διὰ τῆς δημοσιεύσεως βιογραφικῶν εἰς τὸ «Βιογραφικὸν λεξικόν» τοῦ Didot. Ἐπειδὴ δὲ διὰ τῆς φιλολογικῆς ταύτης ἐργασίας δὲν ἠδύνατο νὰ πορισθῇ τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ἔλαβε θέσιν παρὰ τινι γεροῦσιαστῇ ὡς γραμματεὺς Ὁ γεροῦσιαστῆ τοῦ Malot ἔλεγε συχνὰ πρὸς τὸν μέλλοντα μυθιστοριογράφον

— Ἐχω νὰ ἀπαγγείλω λόγον τινὰ εἰς τὴν Γερουσίαν περὶ τοῦ τάδε ἀντικειμένου. Ἴδου τὸ σχέδιον αὐτοῦ. Ἐπιθεώρησέ το, σὲ παρακαλῶ.

Ὁ Malot ἔλαμβανε τὸ σχέδιον. Ἀλλὰ μάτην προσεπάθει νὰ ἀναγνώσῃ λέξιν τινὰ ἢ περίοδον τοῦ λόγου. Ἐπὶ τοῦ χάρτου οὐδὲν ἄλλο ἔδωκεν ἢ σημεῖα τινὰ διὰ μελάνης γραμμένα, παρεμπερῆ πρὸς ἱερογλυφικά, ὧν ἡ ἀνάγνωσις ἦτο ὅλως ἀδύνατος.

Δὲν ἠξέουρ ἐόν εἰμπορεῖτε νὰ ἐνοήσητε, προσθέτετεν ὁ ἀξιώτιμος γεροῦσιαστῆς. Ἐχω τόσον ἄθλιον γραφικὸν χαρρακτῆρα.

Ἀλλ' ὁ Malot ἐνόει ἐξαιρέτα. Ὁ γεροῦσιαστῆς ἔγραψεν ἀθλίως, ἢ μᾶλλον οὐδὲν ἔγραψεν, ὅπως ἀναγκάζεται ὁ γραμματεὺς αὐτοῦ νὰ γράψῃ ὁλόκληρον τὸν λόγον. Τοῦτο δὲ καὶ ἔπραττεν ὁ Malot, συντίξας αὐτῷ ἀκουστῶς πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν «Θυμάτων τοῦ ἔρωτος» (τοῦ πρώτου ἔργου του) ἱκανὸν ἀριθμὸν διοικητικῶν καὶ πολιτικῶν πραγματειῶν. Ἐκτοτε ὁ Ἐκτωρ Malot ἔδιδεν ἀσφαλῶς πρὸς τὴν φήμην καὶ τὴν ἐπιτυχίαν, καὶ σήμερον εἶνε εἰς τῶν ἐπισημοτέρων τῆς Γαλλίας μυθιστοριογράφων. Εἶνε δὲ ἀκαταπόνητος ἐν τῇ ἐργασίᾳ. Ἐν Fontenay-sous-Bois (μικρῷ χωρίῳ πλησίον τῶν Παρισίων), ἐνθα κατοικεῖ, ὁ κ. Malot ἐξυπνὰ ἀργὰ, ἀμέσως δὲ ἀρχίζει τὴν ἐργασίαν, μηδεμίαν ἀπίων ἡμέραν νὰ παρέλθῃ ἀνευ ἐργασίας. Ἐχει δὲ, πρᾶγμα περίεργον, προπαρασκευασμένας περιγραφὰς διαφόρων τοπιῶν, εἰλημμένας ἐκ τῆς φύσεως καθ' ἣν ἐνεποιήσαν αὐτῷ ἐντύπωσιν, περιγραφὰς τῶν διαφόρων φάσεων τοῦ καιροῦ, ὅσον τρικυμίας, εὐδίας, νιφετῶν, χειμερινῶν θυελλῶν, ἢ ὠραίων ἑαρινῶν ἡμερῶν, καὶ σκηνογραφίας παντὸς εἴδους, ἅτινα πάντα φυλάττει ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ αὐτοῦ, ὡς ὁ ζωγράφος τὰ δοκίμιά του. Ἄμα δὲ ἐν τῇ συγγραφῇ ἔργου τοῦ τίνος λάβῃ ἀνάγκην μίξαι οἰασθῆποτε περιγραφὰς, δὲν

ἔχει ἢ νὰ λάβῃ αὐτὴν ἑτοιμον ἐκ τοῦ χαρτοφυλακίου του καὶ τὴν παρενέειν εἰς τὸ μυθιστόρημα. Τὸ αὐτὸ διηγοῦνται ὅτι ἔπραττε καὶ ὁ Βολταίρος κατὰ τὴν συγγραφὴν τῶν τραγωδιῶν του, δι' ἃς εἶχεν ἐκ τῶν προτέρων ἑτοιμοὺς διαφόρους περιγραφὰς καὶ μονολόγους.

Ἡ διάσημος χορεύτρια Taghiani, ἥτις, ἀπὸ πολλοῦ ἐγκατεστημένη ἐν Λονδίῳ, καὶ τοῖς ὑπερεδωμικαυτοῦτης, ἐξηκολούθει νὰ δίδῃ μαθήματα χοροῦ εἰς τὴν ὑψηλὴν τοῦ Λονδίνου ἀριστοκρατίαν, ἀπεφάσισε νὰ ἀρῆσθαι διὰ παντὸς τὸ ἐπάγγελμα καὶ νὰ καταλίπῃ τὴν Ἀγγλίαν. Πρὶν ἢ δὲ ἀναχωρήσῃ, ἔλαβε μεγαλοπρεπῆς δῶρον παρὰ τῆς πριγκίπισσας τῆς Οὐαλλίας, ἥς τῶν θυγατέρων ὑπῆρξεν ἐπὶ πολὺ διδάσκαλος τοῦ χοροῦ.

Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν διακοπῇ ὀριστικῶς ἢ ἐκδοσις τῆς Ἑστίας, ἢ διευθύνσις αὐτῆς θὰ δημοσιεύσῃ ἐν ἰδιαίτερον τεύχει τὸ ὑπολειπόμενον νὰ ἐκδοθῇ μέρος τῆς μεταφράσεως τῆς «Κωνσταντινουπόλεως», φροντίζουσα νὰ γνωστοποιηθῇ τοῦτο διὰ τοῦ τύπου.

BIBLIA

2278. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ε'. Τόμος Ι', 21 Δεκεμβρίου 1880. Ἀριθ. 260 (208). Λεπτά 20. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς Ἑστίας, ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6, 4^{ον}, σελ. 16. Περιεχόμενα: Κωνσταντινούπολις. (Ἐκ τῶν τοῦ Ἐδμόνδου δὲ Ἀμίκις. Μετάφρασις ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ τῆς δεκάτης ἐκδόσεως ὑπὸ ***). — Οἱ μάρτυρες τῆς ἐπιστήμης. (Ἐκ τῶν τοῦ Gaston Tissandier. Μετάφρασις Ἑλλίτζης Σ. Σούτσου). — Μία ἐπιστολὴ τοῦ Φιλίππου Ἰωάννου. — Δάνειον πνεύμα. — Ἐντοπισμοί. — Ἀληθεῖαι. — Σημειώσεις.

2279. Ἰωνᾶ Κινγ—Θυμλίαι, ἐκφωνηθεῖσαι κατὰ διαφόρους καιροὺς ἐν Ἀθήνησι. Ἐκδοσις δευτέρα. Ἐν Ἀθήνησι, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ, ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Πανεπιστημίου, 1880. 8^{ον}, σελ. 515. Τιμᾶται δραχ. 4.

2280. Hios Stadt und Land der Trojaner. Forschungen und Entdeckungen in der Troas, und besonders auf der Baustelle von Troja. Von Dr. Heinrich Schliemann. Mit einer Selbstbiographie des Verfassers, einer Vorrede von Rudolf Virchow und Beiträgen von P. Ascherson, H. Brugsch-bey, E. Burnouf, Franc Calvert, A. J. Duffield, J. P. Mahaffy, Max Müller, A. Postolaccas, A. H. Sayce und R. Virchow. Mit circa 1800 Abbildungen, Karten und Plänen in Holzschnitt und Lithographie. Leipzig. F. A. Brockhaus, 1881. s. XXIV—880. dr. 75.

2281. Ueber den Aristeeasbrief. Von Dr. Sp. C. Papageorgios, aus Griechenland. München, 1880. Kgl. Hof. und Universitätsbuchdruckerei von Dr. C. Wolf und Sohn, 8^ο, s. 48.

2282. A Farmée grecque. Par M^{me} la M^{se} Blanche de Saffray. Paris, Librairie des Bibliophiles, Rue Saint-Honoré, 338. 1880. 8^ο, p. 15.

2283. L'Hymne à la liberté et les deux chansons «L'empoisonnée» et «La bergere» du comte Denis Solomos. Traduits en vers français par l'avocat Pierre Mélissinos, ancien élève du collège de S^{te} Barbe et de l'école du Droit de Paris. — Zante, imprimerie «Le Zante», 1880. 8^ο, p. 29. Prix 2 fr.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

18 Δεκεμβρίου 1880		ΑΘΗΝΑΝ		18 Δεκεμβρίου 1880					
Δάνεια τῆς κυβερνήσεως		Ὁμολογ. ἐκδοτέα	Ὁμολ. ἐν κυκλοφορίᾳ	Ἐποχαὶ πληρωμῆς τοκομετρίων	Ἐποχαὶ πληρωμῆς	Ἐτήσι. ἀισθ.	Τιμὴ ὁμολογ. πραγμ.	Τιμὴ ἰσόρ.	Τρέχουσα τιμὴ
25 ἰαν. φράγ. * 8 0/0	πληρ. ἐν Ἑλ.	59,799	80,654	15 Ἀπρ. 15 Ὀκτωβ.	15 Μαρτ. 15 Σεπτ.	22.40	224.—	280	δρ.
25 " " 9 0/0	λάδι καὶ ἰ.	40,201		15 " 15 "	15 " 15 "	25.20	224.—	280	"
26 " " " "	ἑσπερικῶ.	52,000	50,510	15 Ἰουν. 15 Δεκεμβ.	15 Μαΐου 15 Νοεμβ.	33.60	453.60	560	φρ.
4 " " " "	πληρ. ἐν	16,000	14,255	15 Ἀπρ. 15 Ὀκτωβ.	15 Μαρτ. 15 Σεπτ.	22.40	252.—	280	δρ.
6 " δραχ. (μετ' ἀμ.)	Ἑλλάδι μόν.	60,000	47,670	10 Ὀκτωβρίου	10 Ὀκτωβρίου	6.—	100.—	100	"
10 " φράγ. " " "	νόν.	29,772	29,268	15 Ἰουν. 15 Δεκεμβ.	15 Μαΐου 15 Νοεμβ.	16.80	197.60	250	φρ.
60 " " " " "	" " "	120,000	—	20 Ἰαν. 20 Ἀπρὶλ.	20 Δεκ. 20 Μαρτ.	30.—	392 1/2	500	φρ.
20 Ἰουλ. 20 Ὀκτωβ.	" " "	—	—	20 Ἰουν. 20 Σεπτ.	" " "	" " "	" " "	" " "	" " "
Πιστωτικὰ καταστήματα Ἑταιρίαι		Μετοχικὸν κεφάλαιον	Κεφάλαιονπραγματῆθεν	Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον	Ἐποχαὶ πληρωμῆς μερισμάτων	Τίλευ. μέρημα	Τιμὴ πραγ. μετ.	Τρέχουσα τιμὴ	
Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος		18,000,000	9,800,000	12,630,000	15 Ἰαν. 15 Ἰουλ.	124.—	1,000		
Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος		14,000,000	9,800,000	417,000	15 " 15 "	5.25	175		
Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πιστώσεως		φρ. 5,000,000	—	φρ. 88,810	20 " 20 "	φ. 5.—	100		
Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρεία ὁ «Ἀρχηγέλιος»		15,000,000	φρ. 3,250,000	—	1 Μαρτίου	φ. 9.80	φρ. 100		
" " ὁ «Φοινὴξ»		3,000,000	300,000	500,000	30 Ἰανουαρίου	16.—	100		
" " ὁ «Ἀγκυρα»		1,400,000	280,000	103,340	25 "	8.10	100		
Ναυτικὴ Τράπεζα ἢ «Ἀλκυόν»		2,000,000	527,200	42,294	20 Ἀπριλίου	16.66	200		
Ἑταιρεία τῶν Μεταλλουργικῶν τοῦ Λαυρίου		20,000,000	14,000,000	—	14 Ἰουλίου	4.50	140		
Συνολλᾶγματα		Νομίσματα		Παρατηρήσεις					
Λονδίνου Ἐθν. Τραπεζῆς δρην.—Ἐμπ. 3 μην. 29.30—29.70.		Εἰκοσάγρακον δρην. 23.60		* ἀπὸ ἀριθ. 1—59,799 τῶν 8 τοξίκακ.					
Γαλλ. Ἐθ. Τραπ. ὀψίμας δρ. —Ἐμπ. 3 μ. δρ. 116—117.		Λίρα Ἑλληνικὴ " "		59,800—100,000 .. 9 ..					
		Λίρα Ὀθωμανικὴ " "		Δάνειον Ἐθν. Τραπεζῆς φρ. 60 ἰκατομμυρίων					
		Ἀυστριακὸν Φλορίον " "		82					
		Ἀργυρῶν δρην. " "							
ΕΠΑΡΧΙΩΝ		ΒΙΕΝΝΗΣ (9 Δεκεμβρίου)		ΠΑΡΙΣΙΩΝ (17 Δεκεμβρίου)					
Πατρῶν—Λονδ. 3 μ. (19 Νοεμβρίου) Ἐμπ. 30		Λον. αἰ 10 λ. σ. 3 μ. φρ. 117.90		Λονδίνου διαπρ. ἐν 5 φ. (μ. 3) φρ. 25.27 1/2—25.32 1/2					
Κερκ.—Λονδ. 3 μην. (16 Δεκεμβρίου) .. 29.30.		Παρισ. τὰ 100 φρ. .. 46.57		Χρυσῆς 1000/1000 τὸ χρ. 3.487. 5 ἰσπερτ. 0/00					
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ (24 Δεκεμβ. ἔ. ν.)		Εἰκοσάγρακον .. 9.39		Ἀργυρ. .. τὸ χρ. 218.89 ἰκατ. 127.75—132.50 0/00					
Εἰδηρόδρομοὶ Ἑβρην. Τουρκίας φρ. 37 5/8		Ἀργυρὰ φρ. 100							
Ἑλληνικὸν δάνειον τῶν 8 0/0. .. 238		ΤΕΡΓΕΣΤΗΣ 24 Δεκεμβρίου							
" " " " " 9 0/0. .. 248		Λον. αἰ 10 λ. σ. 3 μ. φρ. 117.60							
Ἑταιρεία Μεταλλ. Λαυρίου. .. 106		Παρισ. τὰ 100 φρ. .. 46.40							
Λονδίνου 3 μηνῶν. φρ. 109 3/4—110 1/2		Εἰκοσάγρακον .. 9.37							
Παρισίων 3 " " " " φρ. 22 97 1/2—23.15.		Ἀργυρὰ φρ. 100.							
Λίρα Ἀγγλικὴ φρ. 110 10/40									
Εἰκοσάγρακον φρ. 87 24/40									

Ἀλληλογραφία τῆς Ἑστίας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[18 Δεκεμβρίου (Πέμπτη) 1880]

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀπεβίωσεν ἑνταυθα ὁ ἀντιστρατήγος Σπυρο-Μήλιος, εἰς τῶν ἐνδόξων ἀγωνιστῶν τοῦ μεγάλου ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ὁποίου ἔλαβε λίαν ἐνεργὸν μέρος, μετασχὼν πλείστων μαχῶν καὶ αὐτῆς τῆς ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου. Μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν πραγμάτων ὁ Σπυρο-Μήλιος διακρινόμενος ἐπὶ παιδείᾳ μεταξὺ τῶν τότε αξιωματικῶν ἀνῆλθεν εἰς τοὺς ἀνωτέρους τῆς στρατιωτικῆς ἱεραρχίας βαθμούς· ἐγένετο δὲ ἐπανειλημμένως ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν, ἀντιπροσωπεύσας καὶ τὴν ἐπαρχίαν Θηβῶν ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἐκλεγθεὶς πρόεδρος αὐτῆς. Ὁ βασιλεὺς ἀπένειμεν εἰς τὸν ἀντιστρατήγον Σπυρο-Μήλιον ὀλίγας ὥρας πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ τὸν μεγαλόσταυρον τοῦ Σωτήρος, ἀπὸ τῆς πρωίας δὲ τῆς Κυριακῆς ἐξεδόθη ἐπίσημον πρόγραμμα τοῦ ὑπουργείου, κανονίζον τὰ τῆς κηδείας τοῦ ἀντιστρατήγου καὶ μεγαλοσταύρου Σπυρο-Μηλίου. Ἀπὸ τῆς 1 ὥρας παρετάχθησαν πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ νεκροῦ τὸ 2 τάγμα τῶν σκαπανέων, δύο τάγματα πεζικοῦ καὶ πολλαὶ πυροβολορχαίαι. Ἡ νεκροπομπὴ ἀπὸ τῆς οἰκίας τοῦ νεκροῦ μετέβη εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν διὰ τῆς πλατείας τῆς Ὀμονοίας καὶ τῶν ὁδῶν Αἰδίου καὶ Ἑρμοῦ, κρατούντων τὸ φέρετρον ἀνωτέρων αξιωματικῶν τῶν διαφόρων ὄπλων καὶ παρακολουθούτων τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν ὑπουργῶν, τοῦ προεδρείου τῆς Βουλῆς, τῶν βουλευτῶν, τῶν ὑπαξιπαστῶν τοῦ βασιλέως, ἀπασῶν τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν ἀρχῶν καὶ ἄλλων πλήθους. Ὁ μητροπολίτης Ἀθηνῶν ἐψάλεν ἐν τῇ Μητροπόλει τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν, εἶτα δὲ ὁ νεκρὸς μετηνέχθη καὶ ἐτάφη εἰς τὸ Ἀ' νεκροταφεῖον. Ὁ ταγματάρχης κ. Β. Βασιλειάδης καταθέσας ἐκ μέρους τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ εἰς τὸν νεκρὸν στέφανον, ἐξεφωνήσεν εὐχλωττον ἐπικήδειον λόγον, ὃ δὲ βουλευτὴς Ἀττικῆς κ. Φιλήμων ἐπιτάφιον. — Καὶ ἕτερον ἐπιφανὲς λείψανον τοῦ μεγάλου ἀγῶνος, ὁ ἀντιστρατήγος Γεώργιος Δουδουνιώτης ἀπεβίωσε τὴν παρελθούσαν Δευτέραν. Εἶνε οὗτος ὁ τελευταῖος ἐπιζήσας ἐκ τῶν στρατηγῶν τῆς ἐποχῆς τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, ἥτοι τῶν τιμηθέντων διὰ τοῦ ἀξιωματοῦ τούτου κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν, ὑπῆρξε δὲ καὶ αὐτὸς, ὡς ὁ Σπυρομήλιος, ἐκ τῶν γενναίων καὶ διαρκῶν στρατιωτῶν τῆς πατρίδος, εἰς τὰς πλείστας παραστάσεις τῶν μαχῶν καὶ διαπρέψας ἐν αὐταῖς. Ὁ Δουδουνιώτης διετέλεσε συνάμα μέλος διαφόρων Συνελεύσεων, βουλευτὴς καὶ γερουσταθῆς, διακριθεὶς ἐπὶ φρονήσει καὶ μετριοπαθείᾳ. Ἡ Βουλὴ, ἅμα μαθούσα τὸν θάνατον τοῦ στρατηγοῦ Δουδουνιώτου, εἰς δαίγμα τῆς εὐλαβείας αὐτῆς πρὸς τὴν μνήμην του, ἀπεφάσισε νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν κηδείαν του. — Κατὰ παραγγελίαν τῆς Κυβερνήσεως ἀνεχώρησαν εἰς Οὐγγαρίαν ὁ συνταγματάρχης κ. Εὔστρ. Ράλλης, ὁ μοίραρχος κ. Ἀλέξ. Σούτσος καὶ ὁ ταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ κ. Μαστραπῆς πρὸς προμήθειαν νέων ἱππῶν διὰ τὸν στρατόν. — Ἀφείδον ἐκ Ῥουμανίας ὁ κ. Θεοδ. Παλαιολόγος, ἐκ Καλαμών καταγόμενος, ταγματάρχης τοῦ Ῥουμανικοῦ στρατοῦ, ὅπως προσφέρῃ τὰς ἀπαιτήσεις του εἰς τὴν πατρίδα. — Ἐν Πειραιεὶ συνεστήθη καὶ ἕτερον βιομηχανικὸν κατὰστημα, ἥτοι χημικὸν Ἐλαιουργεῖον πρὸς κατασκευὴν ἐλαίου ἐξ ἐλαιοπυρήνων καὶ μεταπολίσιν αὐτῶν εἰς σάπωνας πρασίνοους, ὡς καὶ ἐξαγωγήν ἐλαίου ἐξ ἐλαιοσπόρων παντὸς εἴδους. — Ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου (ε. ν.) πάντα τὰ αὐστριακὰ ἀτμῶπλοια τοῦ Αἰῦθ θὰ προσεγγίζωσι κατ' εὐθείαν εἰς Πειραιά. — Ὁ μέχρι σήμερον ἐξαχθεὶς σταφιδοκάρπος ἐξ ὅλων τῶν λιμένων τοῦ Κράτους ἀνέρχεται εἰς 153 ἑκατομμύρια, ὃ δὲ μένων εἰς τὰ διάφορα μέρη δι' ἐξαγωγήν εἰς 32 ἑκατομμύρια, ὥστε τὸ σύνολον τῆς ἐσοδείας θὰ ἀνέλθῃ εἰς 185 ἑκατομμύρια. — Ἀνασκαπτομένης προχθῆς πρὸς ἰσοπέδωσιν τῆς βορειοδυτικῆς ὁδοῦ τοῦ Βαρβακείου, ἀνευρέθη ἄγχαλμα τῆς Ἀθηνᾶς ἀρίστης τέχνης. Ἡ θεὰ ἵσταται ἐπὶ βῆθρου, θίγουσα διὰ μὲν τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς κυκλοτερῆ ἀσπίδα, ἣς τὴν λαβὴν ἀποτελεῖ ὄφις, μόλις προκύπτων, διὰ τῆς δεξιᾶς δὲ, ἣτις στηρίζεται ἐπὶ στήλης, τὴν ἄπτερον νίκην· φέρει δὲ κύρθη μετὰ γοργόνος, ἣς μόνον ἔλλειπει ἡ κεφαλή. Ὁ δεξιὸς ὀφθαλμὸς διακρίνεται μετὰ τῆς κόρης, ἀπὸ δὲ τοῦ ἀριστεροῦ ἔλλειπει· φέρει ἔτι βοστορχύους καὶ κοσμήματα ποικίλα ἐπὶ τοῦ στήθους. Τὸ ὅλον ἄγαλμα ἔχει ὕψος 75-80 ἑκατοστῶν τοῦ γαλλικοῦ μέτρου. Μόνη ἡ δεξιὰ χεὶρ μετὰ τῆς ἀπτεροῦ νίκης εἰσὶν ἀποκεκομμένα καὶ ἡ στήλη, ἐφ' ἣς αὕτη ἐρείδεται.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1320.

Ἐκ δοχείου περιέχοντος ὀκτώ ὀκάδας οἴνου ἔχομεν ἀνάγκη νὰ ἐξαγάγωμεν τὰς τέσσαρας ὀκάδας. Ἄλλ' ὅπως ἐκτελέσωμεν τοῦτο δὲν ἔχομεν ἢ δύο μόνον μέτρα, ὧν τὸ μὲν χωρεῖ 5 ὀκάδας, τὸ δὲ 3 ὀκάδας. Πῶς θὰ κάμωμεν ἑνα λάδωμεν τὰς τέσσαρας ὀκάδας;

1321.

Ὅ,τι καίω καὶ φλογίζω μὲ τὸ πρῶτόν μου δεικνύω·
Τὰς ἡμέρας καὶ τὰς νύκτας μὲ τὰ ἄλλα μου τὰ δύο.
Ἄπὸ τὸ ἐπάγγελμά μου δύνασαι νὰ μὲ μαντεύσῃς·
Τὸ ἐπάγγελμά μου εἶνε νὰ σὲ κάμω νὰ χορεύσῃς.

1322.

Εἶμαι μία· πάλιν μία μένω ἄνευ τοῦ λαίμου.
Ῥίψε δύο· μένουσιν δύο, ἔκφορσις πολλῶν ὁμοῦ.

1323.

M	.	.	.
M	.	A	.
.	.	A	.
.	.	K	.
.	.	.	.

Συμπλήρωσον τὰ ἐλλείποντα γράμματα ἄνωθι ὥστε νὰ σχηματισθῇ ῥομβοειδὲς κυβόλεξον.

1324.

Mon premier se construit,
Mon dernier est un fruit,
Et mon tout est un fruit.

ΛΥΣΕΙΣ

1316.

Ἐκτελοῦντες τοὺς ἀλληλοδιαδόχους διπλασιασμοὺς εὐρίσκουμεν ὅτι τὸ ὅλον ποσὸν τῶν ζητούμενων κόκκων σίτου εἶνε 18,446,744,265,709,551,615. Ἐὰν λάβωμεν ὅτι ἕκαστος κόκκος ἔχει ὄγκον 30 ὑποχιλιομέτρων κυβικῶν, ὃ ἀριθμὸς οὗτος θὰ κατελάμβανε χωρὸν 553,402,327,971,286,548,450 κυβικῶν ὑποχιλιομέτρων, ἥτοι ἐν ἀριθμῷ στρογγύλῳ 553,402,327,971 κυβικῶν μέτρων.

Ὅπως λάβωμεν ἰδέαν τοῦ ἀριθμοῦ τούτου, ἂς μετρήσωμεν αὐτὸν κατ' ἄλλον τρόπον. Ἐς θέσωμεν ὅλον τὸν σίτον εἰς σάκκους 1 μ. 05 ὕψους καὶ 0, μ. 40 πλάτους· ἕκαστος τοιοῦτος σάκκος θὰ περιλάβῃ 132 κυβικὰ δεκάμετρα. Ἐπομένως ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τοῦ σίτου θὰ πληρώσῃ σάκκους 4,192,441,878,570.

Ἐὰν τώρα θελήσωμεν νὰ θέσωμεν τοὺς σάκκους εἰς σιδηροδρομικὰς ἀμάξας, ὧν ἑκάστη νὰ περιλαμβάνῃ 200 σάκκους, θὰ χρειασθῶμεν δι' ὅλους τοὺς σάκκους 20,962,209,303 ἀμάξας. Σχηματίζοντες δὲ τὰς ἀμάξας ταύτας εἰς ἀμαξοστοιχίας ἐξ 80 ἀμαξῶν ἑκάστην, θὰ ἔχωμεν 262,027,617 ἀμαξοστοιχίας.

Ἐποθέτοντες τώρα ὅτι ἑκάστη ἀμαξά ἔχει μῆκος 6 μ. 50, καὶ αἱ δύο ἀμαξάσαι αἱ σύρουσαι ἑκάστην ἀμαξοστοιχίαν μῆκος 22 μ., προσθέτοντες δὲ εἰς ἑκάστην ἀμαξοστοιχίαν καὶ 2 ἐπιβατικὰς 8 μέτρων μῆκους ἑκάστην, εὐρίσκουμεν ὅτι ἑκάστη μὲν ἀμαξοστοιχία θὰ ἔχῃ μῆκος 568 μέτρων, ὅλαι δὲ ὁμοῦ 148,831,686,456 μέτρων, ἥτοι 3,721 φορὰς τὸν κύκλον τῆς γῆς!

1317.

Ὁ ὕρανός σου ῥά.

1318.

E	P	T	A
Π	E	P	I
T	P	Ω	Σ
A	I	Σ	A

1319.

Zéro.